

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΩΣ ΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΞΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

(Ομιλούν οι κ.κ. Παν. Τσαλδάρης, Λαμπρόπουλος Δ. Κόκκινος και Ήλ. Βουτιερίδης).

Ο άρχηγός του Λαϊκού Κόμματος κ. ΠΑΝΑΓΗΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ είνε ο μόνος από τους πολιτικούς άρχηγούς μας, που δεν μίλησε στην έρευνα του «Μπουκέτου». Το σφάλμα δεν είνε δικό μας, αλλά ούτε και του κ. πρόεδρου. Όταν για πρώτη φορά άπευθυνθήκαμε στον ιδιαίτερο γραμματέα του και τον παρακαλέσαμε να μάς διευκολύνη, πήραμε την άπάντησι να περιμένουμε λίγες ημέρες μέχρι που να άποκατασταθή μία όμαλότης στα πολιτικά πράγματα. Ήταν μετά την έπιστροφή του κ. Τσαλδάρη από την Βαυαρία και τά γεγονότα της 9ης Σεπτεμβρίου. Άργότερα έγινε η άνατροπή της Κυβερνήσεως. Ένομίσαμε κατάλληλη την ευκαιρία με την σκέψι ότι ο κ. πρόεδρος είχε άπαλλαγί από τά θραεία κυβερνητικά καθήκοντα. Πάλι όμως άσζητήθηκε να περιμένουμε, γιατί ο κ. πρόεδρος ήταν άπασχολημένος με τό δημοψήφισμα. Είχαμε άπογορευτική, αλλά να που ο κ. πρόεδρος δεν μάς έξασε. Τόν είδαμε πριν από λίγες ημέρες στο σπίτι του και είχε την καλωσύνη να μάς μίληση:

— Τά πρώτα μου χρήματα, μάς ειπε ο κ. πρόεδρος, τά άπέκτησα ως δικηγόρος. Μετά την έπιστροφήν μου από την Γερμανίαν, έδικηγόρησα και πρέπει να όμολογήσω ότι έμεινα πολύ ικανοποιημένος. Άν έγκατέλειπα την δικηγορίαν χάριν της πολιτικής δεν τό έκαμα διότι δεν με ένεθουσίαζε τό έπάγγελμα. Άντιθέτως μάάλιστα. Ώς δικηγόρος έχω τάς ώραιότερας άναμνήσεις της ζωής μου. Είς την πολιτική άνεμίχην εκ μόνης της έπιθυμίας να όπηρετήσω τό έθνος.

Ο διοικητής της αγροτικής Τραπεζής κ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ είνε σήμερα από τους πιο καλά άμειβομένους Έλληνας. Ο μηνιαίος μισθός του είνε μία όλόκληρη περιουσία 40.000 δραχμές. Πώς έκέρχισε όμως ο κ. Λαμπρόπουλος; — Το στάδιό μου τό άρχισα, μάς ειπε, ως κατώτατος υπάλληλος του όπουργείου Οικονομικών. Στην θέσι αυτή έπήρα τον πρώτο μου μισθό ή έάν προτιμάτε

συλλογήσθε άμείνωσ έσάς. Σας έπασε να τό πάρετε από τό χρηματοοβόθιο του πατέρα σας και να τό τό δώσετε. Θέλησε να έμμεταλλεύθη την άγίαη σας. Διός σας έδωσε και τό άντικειρίδι. Κι έσείς του δώσατε τό έγγραφο, χωρίς να ξέρετε τη σημασία του. Έκείνος, μπροστά σας, τό έγραψε μέσα σ' έζωνήν τη μικρή κορτίτη, κάτω από τό πρόσωπο χαί... Έπειτα, ήμωσ, όταν έμάτατε ότι ο πατέρας σας θ' αϊποκοννούσε άν δεν έβρισκε τό έγγραφο, τρέξατε και τον παρακαλώσατε να σας τό έπιστρέψη. Εκείνος άνήσθηκε. Κι έσας τότε, τρελλή από την άπόγνοσί σας, κοιφώσατε ένα έγγχειρίδι του στην καρδιά του. Έπειτα, πανικόβλητη, φήγατε χωρίς να πάρετε τό έγγραφο. Σήμερα ήμωσ τό φρού, άψηφώντας κάθε κίνδυνο, γυρίσατε πάλι στο τραγικό σάλαι, πήρατε τό έγγραφο από την κορτίτη και τό βάλατε στη θέσι του... Καί τώρα, μη λησθήτε για τον Στάσχοι! Ήταν ένας δολοφόνος του χειρίστου είδους. Όχι, έξάντατε έγινε για τη σωτηρία του πατέρα σας! Έγώ, Ισαβέλλα, σας θανατώσω!

— Τι καλός που είσαι, Μιλανιστά... σπύναζε ή Ίσαβέλλα.
— Ω, είμωσ ένας άνθρωπος που έχει μεγάλη πείρα της ζωής και ξέρει να καταλαβαίνει τον πόνο των άλλων.
Και με τά λόγια αυτά έστρεβόδισε την Ίσαβέλλα Μοντελάν και έναγάρησε στο γραφείο του μ' ένα μικρό χαμόγελο στα χείλη.
ΜΩΡΙΣ ΡΕΝΑΡ

έτσι έκέρδισα τά πρώτα μου χρήματα. Ποσα ακριβώς έπήρα ως πρώτο μισθό δεν θυμούμαι ακριβώς, πάντως όμως δεν ήταν περισσότερες από 80—100 δραχμές. Είμαι ικανοποιημένος γιατί έπέρασα όλην την κλίμακα της ύπαλληλικής ιεραρχίας με μόνο... μέσο την άφοσίωσί μου στα ύπαλληλικά καθήκοντα μου.

Ο διευθυντής της Έθνικής Βιβλιοθήκης, ο συγγραφέας της ιστορίας της Έλληνικής Έπανάστασεως κ. ΔΙΟΝ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ μάς λέγει:

— Ο πρώτος μισθός, που πήρα είνε αυτός, που μου έδωσε ο άληθμονήτος Βλάχης Γαβριηλίδης στην «Άκρόπολις» στα 1908. Έκρυσότασα τά πρακτικά της Βουλής, πράγμα που ήταν δουλειά τότε γιατί δεν έβγαίναν δελτία έπίσημα, έκανα πολιτικό ρεπορτάζ και έγραφα για κάθε κυριακάτικο φύλλο μία καμπάνια. Όλα αυτά όμωσ έκάτο δραχμές τόν μήνα.

Ο κ. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗΣ, από τους εκλεκτούς λογοτέχνας μας, που τον βλέπουμε στην Έθνική Βιβλιοθήκη, μετά τον κ. Κόκκينو, είνε όμηλικώτατος. Μας μιλάει για τό πως έκέρδισε τά πρώτα του χρήματα και για όλες τις νεανικές του... άμαρτίες! Είνε γεμάτος περιπέτειες.

— Από τότε που κατάλαβα, μάς λέει, τον έαυτό μου μέχρι σήμερα ποτέ δεν σκέφθηκα να κάνω χρήματα. Όσα λεπτά έκέρδισα, τά έφαγα ή τά άγόρασα θειλία. Όσο για τό ερώτήμα σας άπαντώ ότι τά πρώτα μου χρήματα τά έκέρδισα με τά... κότσια! Μη σας φανή παράξενο. Ήμιον τότε μαθητής του δημοτικού σχολείου στην Πάτρα και χωρίς να παραμελώ τά μαθημάτα μου έπαίζα κότσια. Ήταν τό παιγνίδι της έποχής μου στην Πάτρα. Δεν παίζαμε τότε βόλους, αλλά κότσια. Είχα μία μεγάλη μαστοριά και με είχε φοβήθη όλόκληρη ή γειτονία. Έίχα κερδίσει. Κάθε κότσι και τρία λεπτά. Είχα γεμίσει όλόκληρους τενεκεδες και τό έδομαδίατικο εισόδημά μου ήταν χει ευκαταφρόνητο για την ήλικία μου. Κέρδιζα τρεις δραχμές την εβδομάδα. Άν τελειώσα τό δημοτικό θύρα ήλη λέχην να κερδίω χρήματα. Είχα όλη ένα τετραδίο ίχνογραφίας και καλλιγραφίας ενός πολύ καλού μαθητού. Καθόμουν και τό άντέγραφα και παλούσα κάθε άντιγραφο στους συμμαθητάς μου. Έθγαλα έτσι καλό χαρτζιλίκι. Μία άλλη δουλειά που έκαμα στο έλληνικό σχολείο ήταν να παραδίδω μαθημάτα στους μαθητάς του δημοτικού. Ο διευθυντής ενός ιδιαιτικού δημοτικού σχολείου με ειχε συμπάθεισι και τό καλοκαίρια με έπαίρνε για να κάνω άρθητική στον πίνακα στους άρχαριους μαθητάς. Ής μαθητήν γυμνασίου συστηματοποίησα τη δουλειά των παραδόσεων, αλλά είχα και μίαν άλλη τέχνη.

Στό σημείο αυτό διατίεσι ο κ. Βουτιερίδης, αλλά εξομολογείται την άμαρτίαν του.

— Έπαίζα και χαρτιά, μάς λέγει, και κέρδιζα πάντα. Άργότερα δούλεψα σ' ένα έλληνογαλλικό περιοδικό.

Άφού ο κ. Βουτιερίδης είνε τόσο καταδεκτικός, σκεφθήκαμε να τον ρωτήσουμε και από τότε άρχισα να γράφω.

— Από τό έλληνικό σχολείο μάς άπαντά. Τά χειρόγραφα αυτά τά διατηρώ άκόμη σαν την καλύτερη άνάμνησί μου.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Νέαι άπαντήσεις.

Ο κ. Π. Τσαλδάρης